

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW**

Warszawa, dnia 23 listopada 2017 r.

ABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 24.11.2017.
nr 6162 podpis

FN6.054.23.2017

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 24.11.2017
nr 5848 podpis

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z otrzymanym pismem z dnia 24 października br. (sygn.. BPS/043-48-1308-WMRF/17), przy którym zostało przekazane oświadczenie złożonym przez Pana senatora Jana Rulewskiego na 48 posiedzeniu Senatu w dniu 19 października 2017 r., uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień pozostających we właściwości resortu finansów.

Mając na uwadze przedstawione w oświadczeniu informacje dotyczące zdarzeń i szkód, jakie miały miejsce w Borach Tucholskich związku z działaniem sił natury oraz informacje dotyczące kwestii związanych ze stanem technicznym budynków czy też kwestii odnoszących się do ubezpieczenia takich budynków, na wstępie należy wskazać na regulacje dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia określonego rodzaju budynków. Na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060, z późn. zm.), do grupy obowiązkowych ubezpieczeń należy obowiązkowe ubezpieczenie budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych. Przepisy tej ustawy zawierają regulacje dotyczące zakresu podmiotowego i przedmiotowego oraz ryzyk objętych tym ubezpieczeniem. Obowiązek ubezpieczenia budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego został skierowany do rolnika, którym na gruncie przepisów tej ustawy jest osoba fizyczna, w której posiadaniu lub współposiadaniu jest gospodarstwo rolne. Za

budynek wchodzący w skład gospodarstwa rolnego uznaje się obiekt budowlany o powierzchni powyżej 20 m² określony w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.), będący w posiadaniu rolnika. Jednocześnie za gospodarstwo rolne uznaje się obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz sklasyfikowanych jako użytki rolne gruntów pod zabudowaniami, przekraczający łącznie powierzchnię 1,0 ha, jeżeli podlega on w całości lub części opodatkowaniu podatkiem rolnym, a także obszar takich użytków i gruntów, niezależnie od jego powierzchni, jeżeli jest prowadzona na nim produkcja rolna, stanowiąca dział specjalny w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Dodatkowo przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wskazują na ryzyka objęte umową obowiązkowego ubezpieczenia budynków rolniczych. Zgodnie z art. 67 ust. 1 tej ustawy, z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego. Przepisy ustawy zawierają także normy definiujące wspomniane ryzyka. Poza ww. normami przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zawierają regulacje dotyczące sposobu ustalania wysokości szkody, sumy ubezpieczenia budynku rolniczego, wyłączenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w ściśle określonych przypadkach, czy też zasady zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia.

W oparciu o wspomniane regulacje ubezpieczyciel dokonuje wypłaty odszkodowania. Zgodnie z ogólnymi normami, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody, prawomocnego orzeczenia sądu. Przy czym w obowiązkowych ubezpieczeniach mienia, do których należy ubezpieczenie budynków rolniczych, odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż wskazane w oświadczeniu zagadnienia dotyczące określonych wymogów technicznych oraz właściwego utrzymania stanu technicznego obiektów budowlanych, pozostają poza zakresem regulacji odnoszących się do ubezpieczeń majątkowych. Należy mieć na uwadze, iż wspomniane zagadnienia powinny wynikać z regulacji

wskazanych w Prawie budowlanym, które normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach.

Dodatkowo pragnę dodać, iż w związku z przedstawionymi w oświadczeniu Pana senatora informacjami dotyczącymi ubezpieczeniowych przepisów technicznych w Republice Federalnej Niemiec, zwrócono się do Polskiej Izby Ubezpieczeń będącej organizacją ubezpieczeniowego samorządu gospodarczego reprezentująca zakłady ubezpieczeń działające w Polsce, z prośbą o ustosunkowanie się do kwestii wskazanych w oświadczeniu.

W załączeniu uprzejmie przekazuję kopię pisma Pana Andrzeja Maciążka Wiceprezesa Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń w tej sprawie.

Z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów
Piotr Nowak
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Warszawa, 17 listopada, 2017 r.

PIU 1365/2017

Szanowna Pani
Katarzyna Przewalska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku
Finansowego

Szanowna Pani Dyrektorko,

w odpowiedzi na pismo nr FN6.054.23.2017 z 31 października br., informujemy, że Polska Izba Ubezpieczeń wielokrotnie wskazywała, opiniując projekty legislacyjne Prawa budowlanego, na problemy związane z prewencją oraz utrzymaniem odpowiedniego stanu technicznego obiektów budowlanych, zapewniającego bezpieczeństwo ich użytkowników oraz mienia w nich się znajdującego. Potwierdzamy także, że wiele uszkodzonych w wyniku zdarzeń związanych z działaniem sił natury budynków mieszkalnych, znajdowało się w nienależytym stanie technicznym, przyczyniającym się do powstania i rozmiaru szkody. Należy zauważyć również, że o ile w budownictwie wielorodzinnym mamy do czynienia z reguły z profesjonalnymi firmami zarówno na etapie projektowania, jak i wykonawstwa, to w budownictwie jednorodzinym często budynki wznoszone są w systemie gospodarczym. Dalece niewystarczająca też jest naszym zdaniem kontrola zgodności wybudowanego obiektu budowlanego z pierwotnymi projektami.

Polska Izba Ubezpieczeń zweryfikowała informację o ubezpieczeniowych przepisach technicznych w Republice Federalnej Niemiec. Chcielibyśmy zwrócić uwagę na to, że funkcjonują tam nie ubezpieczeniowe, ale ogólne normy budowlane, odnoszące się do wytrzymałości obiektów budowlanych na działanie silnych wiatrów (DIN EN 1991-1-4). Zakłady ubezpieczeń dopiero w warunkach umowy zobowiązują klientów do przestrzegania przepisów prawa i przyjętych norm bezpieczeństwa obiektów budowlanych. Polscy ubezpieczyciele nie mają możliwości powoływania się na analogiczne normy. Natomiast w opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń zakłady ubezpieczeń nie są uprawnione do samodzielnego stworzenia norm budowlanych. Podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania z rynku niektórych materiałów budowlanych oraz narzucenia sposobu projektowania i wykonawstwa mogłoby

stanowiąc naruszenie przepisów ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. 2017 poz.229).

Chcielibyśmy jednocześnie zaznaczyć, że Polska Izba Ubezpieczeń poprze ewentualne działania legislacyjne mające na celu poprawę bezpieczeństwa obiektów budowlanych, w szczególności dostosowanie ich do występujących na danym terenie warunków atmosferycznych, hydrologicznych oraz geologicznych. W razie podjęcia takich prac deklarujemy pełną gotowość do współpracy.

Z wyrazami szacunku

Wiceprezes Zarządu
Polskiej Izby Ubezpieczeń
Andrzej Maciążek